

חלק 3
משה
6

רטז

אגרות

אורח חיים

אינו כלום דנשים חייבין בקריאת מגילה כמו אנשים ולכן מוכרחין לעשות בשני מקומות כבכל שנה אף שיצטרכו לחכות איזה זמן עד שינקו מקום האוכל ואז יקראו המגילה בזמן אחד בשני המקומות.
מהנהני ידידו
משה פיינשטיין

סימן קכ"ז
(השמיטה)

שימוש בחשמל בשבת וחייב הלוי לרחוק
ידי הכהנים אף בחול

ח' שבט תשל"ז
מע"כ ידידי ש"ב הרה"ג ר' יעקב אפרים הלוי
לוואוויץ שליט"א.

א.

ועתה בדבר שאלותיך בדבר השתמשות בחשמל בשבת איני רואה חלוק ממש בין השתמשות להאיר בנרות החשמל ובין המקרר, דאם איכא היתר מחמת שצריכים לעשות עבודת החשמל בשביל הבתי חולים לא היה בזה גם איסור דחלול השם, אבל לא מובן היתר זה דהא אפשר לעשות מכונה קטנה לכל בית חולים, וגם הא אפשר להשיג על יום השבת נכרים שיעשו כל העבודות במכונות החשמל הגדולה, וכיון שאינו בעניני הרפואה ועניני הצלה גופיהו, לא שייך זה להזריזות לעשות ע"י ישראל גדולים שלכן הרי אסור לעשות ע"י ישראל וליכא ההיתר כלל. ואם יש לחוש שהנכרים יקלקלו בכוונה יעמידו שומרים מישראל עליהו. אבל מה שמשמשין בהחשמל להמקרר הוא אולי מצד שהרבה פעמים מתקלקלים האוכלין ולכן כיון שכל האיסור ליהנות אף ממלאכת ישראל במזיד הוא רק מדרבנן הקילו בהפ"מ כזה לסמוך על ההיתר דבשביל בתי החולים אף שאין לסמוך כל כך. וגם זה שלא נתקלקלו האוכלין מכפי שהיו ולא ניתוסף שום שבת בהו אין זה הנאה הנאסרת בשביל שמה שלא נתקלקלו היתה לו ההנאה דמתחלה בפרט שלא ברי שהיו מתקלקלין וזהו טעם גדול לע"ד.

ב.

ובענין מה שבא"י שנו"כ בכל יום לפעמים רוחצים בעצמן ולא ע"י הלויים שאינם באים לרחוק ידי הכהנים אין לעשות כן דהא המחבר בסימן קכ"ח סעי' ו' נמי כתב שהלוי רוחץ את ידי הכהנים אף שהוא היה ספרדי שנהגו שנו"כ בכל יום ומ"מ היה הלוי רוחץ, אבל פשוט שהוא שלא כדין דכיון שבימות החול הוא טירחא שאין להם פנאי מקצרים מאחר שבהלכת ליכא מקום לזה אלא מזוהר שהם דברי קבלה הקילו לעצמם בימות החול עכ"פ בכל אופן הוא שלא כהראוי.
מהנהני דודך אוהבך בלוי"ב,

משה פיינשטיין

דף כ"ב איפסק הלכתא משמאל כדי שתהא נר חנוכה משמאל ומוזוזה בימין כדי שיכנס בין שתי מצות אבל לא היו מתקנין עיקר התקנה מטעם זה שלכן בזה"ז שאין מדליקין בחוץ וכל הפרסום הוא לבני הבית ליכא התקנה דידיקו אצל הפתח בשביל זה שיכנס בין השתי מצות, שלכן אין זה חיוב לדינא אלא המדקדקים נוהרין גם עתה אף שהוא רק בשביל טעם זה הקלוש שלא היו מתקנין בשביל זה. ולכן שפיר כתב המג"א דאם יש לו חלון הסמוך לרה"ר יניחנו בחלון ופי' בלב"ש טעמו דפרסומי ניסא עדיף מסברא שיכנס בין שתי מצות, ולמש"כ הוא ברור מגמ' דפרסומי ניסא הוא מעיקרי הדינים בהנרות וטעם שיכנס בין שתי מצות אינו שייך להמצוה ולזכרון הנס אלא כשהיה פרסום הנס שות באיזה צד יניחנו להנר הכריע ההלכתא כר' שמואל מדיפתי דכניסה בין שתי מצות ממעלת ימין, אבל לא שייך שיהא עדיף ואף לא שות למעלת פרסום ניסא שלכן אף שעיקר בזה"ז הוא ההיכר לבני הבית מאחר שא"א לנו להדליק מבחוץ מ"מ מה שאפשר לעשות ביותר פרסום ודאי יש לעשות, וכן אני נוהג שאני מדליק בחלון הנראה בחוץ להעוברים ושבים שם וכן נהג אדוני אבי הגאון זצ"ל והרבה גדולי דורות שלפנינו מהיום שנעשה א"א להדליק בחוץ וכן הוא הנכון לדינא וכן איתא במ"ב ס"ק ל"ח, וכן יש לכתר"ה להתנהג.

מהנהני ידידו
משה פיינשטיין

סימן קכו

בענין קריאת מגילה במייקראפאן

בע"ה

יום ב' ר"ח אדר תש"מ

מע"כ ידידי הנכבד הרה"ג מוהר"ר רפאל בנימין פוזן מנהל כללי דבנות כפר אליהו בגדרה א"י.
שלום וברכה לימי הנסים והנפלאות שנוכה בקרוב לגאולה שלימה בדבר שבפורים הבע"ל דחוק המקום לשני מנינים וכל התלמידות כשיקבצו למקומם בביהכ"נ לא ישמעו בלא רמקול שאולי יש להתיר בשעת הדחק כזה לפ"מ שראו תשובה שלי באג"מ ח"ב סי' ק"ח שיותר היה מסתבר שיצאו בזה אבל כיון שלא ברור להיתר וגם הוא ענין חדש אין לעשות כן, הנה אף שהוא קצת דחק אין לעשות כן לדעתך, ויותר טוב שאחר צאת הכוכבים יתפללו מעריב בביהכ"נ במקום אחד ואחר מעריב לא יקראו המגילה אף לא בביהכ"נ עד שכולן יחד ינקו את מקום חדר האוכל ולקרות המגילה כמו בכל שנה בשני המקומות בביהכ"נ ובחדר האוכל ומנין מגברים יהיו בכל מקום שזה יותר טוב מלעשות דבר החדש הזה, ומה שמשמע מלשון כתר"ה שגברים עדיפי מנשים לענין מגילה שלכן הוסיף שהגברים המעטים ישמע גם מקול הקורא לבד ורק הנשים ישמעו ברמקול